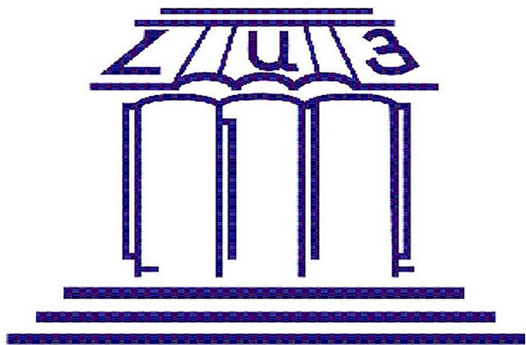

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Մ. ԲՈԶԱՐՅԱՆ

ՄԵԾ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՃԱՆԱԴԱՐՀԻՆ

ՊԻԵՍ 7
ԵՊԻԶՈԴՈԿ

ՊԵՏԼՐԱՏ
ՅԵՐԵՎԱՆ

ՀԵՍԿ

1 9 3 2

22 NOV 2017 *copy*

Մ. ԳՐԱԳՐԱՐԱՆ

891.542-2

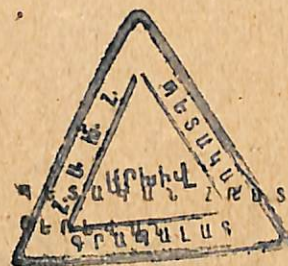
ՄԵԾ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ

ՃԱՆԱԳԱՐԶԻՆ

ՊԻԵՍ ՅՈԹ ԵՊԻԶՈԴՈՎ.

ՆՎԻՐԱԾ ՊԻՈՆԵՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՏԱՍՆՍՄՅՈՒՆ

★

ՄԵԾ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ
ՃԱՆԱԳԱՐԶԻՆ
1932

Պետերսի տպարան
Գլավիտ 7900 (բ)
Հրատարակ 2 44
Պատվեր 2747
Տեղամ 5000

1-318694

ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ԲԵՄԱԴՐՎԵԼ Ե Հ. Ս. Խ. Հ. ՊԱՏԱՆԻ
ՀԱՆԴԻՍԱՏԵՍԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԹԱՏՐՈՆՈՒՄ ՀԵՏԵՎՅԱԼ
ՊԵՐՍՈՆԱԼՈՎ՝

Գործող անձիք

Դերասաններ

1. ԱՍԼԱՆ—ղպրոցի վարիչ, վնասարար—Մելիք Գոչարյան (հեղինակ)
2. ՍԻՐԱՖ—կուսակցական ուսուցիչ—Առաքելան Շիրոյան
3. ՎԱՆԻԿ—կոմյերիտական պիոներ—Վաղդեն Մուրադբեկյան
4. ՍԱԹԻԿ—պիոներ Մեկանյա Մատնիշյան
5. ՍՈՒՐԵՆ—կուլար Եղվարդ Մուրադյան
6. ԱՐՍԵՆ—կուլակ Դավիթ Քիչմիրյան
7. ՌՈՒՇԱՆ—կուլակ Ադոն Հարությունյան
8. ՀՈՒՍԻԿ—կուլար՝ քաղաքի պիոներ կուլեկտիվի ծովակ Սիմոնյան
9. ՌՈՒԲԻԿ—քաղաքի պիոներ Ելանորա Սուքասյան
Մասնակցում են նաև ամբողջ պիոներ կուլեկտիվը

ԵՊԻԶՈԴ ԱՌԱՋԻՆ—ՆԱԽԱԲԱՆ

Բեմի կենտրոնում վառվում է տասնամյակի նշանը՝ «X», վորի յեռեւում—բարձրութեան վրա կանգնած է կողմար Հուսիկը և հնչում է պիոներական ազդանշանը։ Բեմը կահավորված է «հանդիսավոր յերեկոյն» սարքավորութեամբ։ Ազդանշանից հետո նվագում է նվագախումբը և պիոներները բեմի յերկու կողմից յերգելով մտնում են ու շարվում բարձրութունների վրա։ Յերգը վերջանում է։

ՀՈՒՍԻԿ.—Պիոներներ!

ՌՈՒԲԻԿ.—Պիոներներ!

ՊԻՈՆԵՐ.—Պիոներներ!

ՀՈՒՍԻԿ.—Վողջունում ենք պիոներական կազմակերպութեան տասնամյակը։

ԽՈՒՄԲ.—Ուռա՛, ուռա՛, ուռա՛ (նվագում է նվագախումբը)։

ՀՈՒՍԻԿ.—Սիրելի բնիկներ, մենք...

ԽՈՒՄԲ.—Պիոներներ՛ը ենք։

ՀՈՒՍԻԿ.—Մենք ծնվել ու մեծացել ենք...

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիզմի յերկրում։

ՀՈՒՍԻԿ.—Մենք...

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիզմի զավակներ՛ը ենք։

ՀՈՒՍԻԿ.—Սհա տասը տարի յե, վոր մեր կազմակերպութեանը զնում է սոցիալիզմի ճանապարհով,

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիզմի հետ։

ՀՈՒՍԻԿ.—Դա յե...

ԽՈՒՄԲ.—Մեծ հաղթանակի ճանապարհը։

ՀՈՒՍԻԿ.—Դա յե պիոներ կազմակերպութեան...

ԽՈՒՄԲ.—Տասը տարվա ուղին։

ՀՈՒՍԻԿ.—Ինչ ենք արել մենք մեծ հաղթանակի ճանապարհին։

ՌՈՒԲԻԿ.—Ունեւ ենք մեր կուսակցութեանը...

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիզմի կառուցման գործում։

ՌՈՒԲԻԿ.—Արդյունաբերութեանը տվել ենք...

ԽՈՒՄԲ.—Քառասուն հինգ հազար։

ՌՈՒԲԻԿ.—Կոլտոշներին, սովխոշներին...

ԽՈՒՄԲ.—Բսան հաղար բանվորական ձեռք:
ՌՈՒԲԻԿ.—Մասնակցել ենք մեր դյուղերի...

ԽՈՒՄԲ.—Կուրկիտիվացմանը:
—Գյուղատնտեսության զարգացմանը:
—Այդեղործությանը:
—Բամբակի մշակմանը:
—Բերքատվության բարձրացմանը:
—Անասնաբուծությանը:
—Անդրադիտության վերացմանը:

ԽՈՒՄԲ.—Մասնակցել ենք...

ՌՈՒԲԻԿ.—Մեր դյուղերի...

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիստական վերակառուցմանը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Կուսակցության և կոմսոմոլի ղեկավարությանը,
ստանդարտիվ համառ պայքարից հետո, աճել ու
ամրացել է մեր պիտոնների, ընդգրկելով էր շար-
քերում...

ԽՈՒՄԲ.—Հարյուր տասը հաղար պատանի:

ՀՈՒՍԻԿ.—Սա յե...

ԽՈՒՄԲ.—Մեր մեծ հաղթանակը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Սոցիալիզմի մարտիկներին փոխարինող այդ պա-
տանի բանակը կոմիտե է և կոմիտե է կոմունիս-
տական դաստիարակության մեջ, ստանալով սո-
ցիալիզմի համար անհրաժեշտ...

ԽՈՒՄԲ.—Պոլիտեխնիկ կրթությանը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Դա յե...

ԽՈՒՄԲ.—Խորհրդային դպրոցի բովանդակությանը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Ինչպե՞ս ենք ձեռք բերել այդ հաջողությունները:

ԽՈՒՄԲ.—Պայքարի միջոցով:

ՀՈՒՍԻԿ.—Առանց պայքարի...

ԽՈՒՄԲ.—Հաղթանակ չկա:

ՀՈՒՍԻԿ.—Ո՞վ է խանդարել մեր գրոհը սոցիալիստական
չինարարության մեջ:

ԽՈՒՄԲ.—Կուրակը,

—Դաշնակը,

—Ոպորտունիստը,

—Վնասարարը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մեզ խանդարել է...

ԽՈՒՄԲ.—Դասակարգային թշնամին:

ՀՈՒՍԻԿ.—Թշնամին խանդարել է և խանդարում է: Նա ավե-
լի կատաղի յե դառնում, յերբ տեսնում է մեր ծա-

վարվող հաջողությունները: Այսպիսի պատմական
տարում, յերբ մեր կուսակցության ղեկավարու-
թյամբ, բանվոր դասակարգը հնգամյակն ավար-
տում է չորս տարում և թեվանցում է յերկ-
րորդ հնգամյակը, յերբ սոցիալիզմ կառուցող
դասակարգի թիկունքում, պոլիտեխնիկացիայի
հողի վրա, աճում ու կայուն է դառնում սոցիա-
լիզմի յերրորդ սերունդը՝ պիտոնների, թշնամու
աղետներն ավելի յեն լարում յրենց իդեոլոգիա-
կան պայքարը, խանդարելու մեզ՝ մեր մեծ հաղ-
թանակի ճանապարհին:

ԽՈՒՄԲ.—Պիտոնների պատրաստ է պատասխանելու յի թրշ-
նամուն:

ՀՈՒՍԻԿ.—Կուսակցության և կոմսոմոլի ղեկավարությանը
մղած պայքարը ջախջախել է դասակարգային
թշնամու ամեն մի փորձը, վորի նպատակն է յեղել
խանդարել պիտոնների իդեոլոգիական դարդա-
ցումը: Առաջնորդվելով պոլիտեխնիկացիայի ճա-
նապարհով, հենց այդ ճանապարհումն էլ պիտոն-
ների ձեռք է բերել այսորվա մեծ նվաճումները:
Ինչպես ենք անցել մեծ հաղթանակի ճանապարհը:

ԽՈՒՄԲ.—Այսպես...

Մ Բ Ո Ւ Բ Յ Ո Ւ Ց

ԵՊԻԶՈԴ ՅԵՐԿՐՈՐԴ

Դպրոցի վարչության գրասենյակը—համապատասխան կահավորու-
թյամբ: Աստիճան հանդարտ անց ու դարձ է անում և անընդհատ ծխում
նա հասակով մարդ է և գործ է ամուսնացածներ:

ԱՍԼԱՆ.—(Սեղանի մոտ կանգնելով, վերցնում է մի քուղբ,
նայում է և բռան մեջ տրորում): Վո՛չ... Չեմ
թողնի, թեկուզ ինչ էլ լինի: Ինչպիսի վտանգավոր
ժամանակներ ենք ապրում. մարդիկ կորցրել են
իրենց ինքնուրույնությունը և ստիպված են զլուխ
խոնարհել այսպիսի փայնքոտ յերեխաների առաջ:
Դեռ սպասեցեք, յես ձեզ պոլիտեխնիկացիա ցույց
կտամ: (Նստում է սեղանի մոտ և նորից նայում
ձեռքի քղթին): «Կազմակերպել պիտոնների աճու-

մը: Դժվար է հանդուրժել այն հրամանին, վորք հետ դու համաձայն չես... Դժվար է և վրանդալոր: (Դանդաղ քայլերով դուռը բաց և անում Սուրենը):

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Ասլան...

ԱՍԼԱՆ.—(Դանդաղ յետ և նայում) Մոտեցիր... Ինչ կա:

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Ասլան, յերբ յես աշակերտներին հայտնեցի, վոր հաջորդ դասն էլ պիտի աշխատեն պարիսպի վրա, ահագին աղմուկ բարձրացավ: Սիրաքը համոզում եր տղաներին, վոր պոլիտեխնիկացիան այդպես չի և, վոր դուք դիտմամբ եք անում այդ բոլորը:

ԱՍԼԱՆ.—(Ինքն իրեն) Պոլիտեխնիկացիան այդպես չի... Լսիր ինձ Սուրեն, կարծում եմ չեմ սխալվել իմ միջնորդության մեջ. դու վորպես կոլվար, չափաքանում կարող ես ողնել ինձ: Դու կարծեմ հին սկաւտ ես, այնպես չե՞...

ՍՈՒՐԵՆ.—Դուք այդ վորտեղի՞ց գիտեք:

ԱՍԼԱՆ.—Սա՛... Յե՛վ յեթե չեմ սխալվում, կարող ես արդարացնել իմ հույսերը: Սիրաքը թող ասի, ինչ վոր ցանկանում է: Դպրոցի վարիչը յես եմ և դըպրոցը յենթարկվում է ինձ: Իսկ ո՞ւմ է յենթարկվում պիտե՞րական կոլեկտիվը:

ՍՈՒՐԵՆ.—Պարզ է, յենթարկվում է ինձ:

ԱՍԼԱՆ.—Ըհ՛... Յես քո հավատարմությունը գիտե՞յի և դրա համար ել միջնորդեցի, վոր քեզ կոլվար բնորեն: Հասկանում ես, դավալները պարտավոր են անմահացնել իրենց ծնողներին հիշատակը (Սուրենն սկսում է այլալվել):

ՍՈՒՐԵՆ.—Ի՞նչ եք պահանջում ինձանից, ընկեր Ասլան:

ԱՍԼԱՆ.—Սա՛, կամաց... Յես վոչինչ չեմ պահանջում, յես միայն ուզում եմ, վոր դու հավատարիմ լինես այն գործին, վորին նվիրված ենք բոլորս և վորին նվիրված եր քո հայրը:

ՍՈՒՐԵՆ.—Այդ վոր գործին:

ԱՍԼԱՆ.—Ե՛ր, ջահել ես դեռ: Հանդուրժյալ հայրդ գործունե մարդ եր. հայոց աղդային դպրոցներում կրոն եր դասավանդում, ափսոս... Մայրդ ել հիմա քեզանով է մխիթարվում, նա կարծեմ քո խնամքի տակ է, չե՞:

ՍՈՒՐԵՆ.—Այո...

ԱՍԼԱՆ.—Դժբախտ կին... Նա իր կյանքի վերջին որերում պետք է լավ ապրի, իսկ ապրուստ վորտեղից. չուկայում վոչինչ չես գտնի, յեղածն էլ թանդ է, իսկ աշխատավարձը չնչին կուղեկներ... Դժվար է...

ՍՈՒՐԵՆ.—Այո, դժվար է...

ԱՍԼԱՆ.—Դե, լա՛վ, մի ընկճվիր սիրելիս, յես յերկար եմ մտածել ձեր մասին և վերջապես դառա միջոցը...

ՍՈՒՐԵՆ.—Ինչի՞ միջոցը դառա:

ԱՍԼԱՆ.—Կյանքի դժվարությունները հաղթահարելու միջոցը: Ձե վոր այն նպատակին, վորի մասին խոսում եյի, բավականին դուժար է նվիրված է յեթե մենք հավատարիմ ընկերներ լինենք:

ՍՈՒՐԵՆ.—Խոսեցի՞ք պարզ, բնկեր Ասլան, դուցե յես կարողանամ ողտակար լինել ձեզ:

ԱՍԼԱՆ.—Ուրախ եմ: Այսպես տղաս, ապրես: Հասկանում ես Սուրեն, ի՞նչ է յինք մենք առաջ և ի՞նչ ենք հիմա: Մենք առողջ սերունդ ենք դաստիարակում սոցիալիզմի համար, իսկ այդ սոցիալիզմը պրկել է մեզ ամեն մի հնարավորությունից: Ուրե՛մն...

ՍՈՒՐԵՆ.—Ուրե՛մն...

ԱՍԼԱՆ.—Ուրեմն մեղանից է կախված, թե ինչպես կմեծանա այդ սերունդը: Իսկ դրա համար դյուղատնտեսական արհեստանոցը չպետք է հիմնադրել...

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Ասլան, մեծ ուխտ է, չե՞ք կարծում, վոր նման նպատակ հետապնդողը վրանդի յե մատնում իր կյանքը: Չկատարել կուսակցության դիրեկտիվը... Բայց չե վոր դպրոցում կոմսոմոլը գործում է, պիտե՞րական նույնպես:

ԱՍԼԱՆ.—Ա՛խ, վոչ վոքի դեմադողությունն ինձ այնքան չի բորբոքում, վորքան այդ սոցիալիզմի մեղունեքները:

ՍՈՒՐԵՆ.—Յե՛վ աշայիսի պայմաններում, յերբ Սիրաքն էլ նրանց հետ է, դուք փորձում եք ինքնուրույն մեթոդ անցկացնել դպրոցում: Մեծ ուխտ է:

ԱՍԼԱՆ.—Վրակոտ ես դու և վոչ թե գործիչ: Մեծ ուխտ մեծ մարդկանց գործն է, իսկ ամեն մեկին չի վիճակվում մեծ լինել: Յե՛վ քանի վոր մեզ վիճակվում է, ուրեմն մի տատանվիր:

ՍՈՒՐԵՆ.—Ախր դուք հասկանում եք, թե ի՞նչ եք անում:

ԱՍԼԱՆ.—Հասկանում ենք սիրելիս, մենք իչարն ենք դործադրում պոլիտեխնիկացիան: Մարքսի և Լենինի այդ մեթոդը մենք գործադրում ենք մեր սկզբունքներով, վորպեսզի սոցիալիզմ կառուցող դասակարգի թիկունքում մեր ճանապարհով դարդանա փոխարինողների իդեոլոգիան և հիասթափություն առաջ բերի մասսայի մեջ:

ՍՈՒՐԵՆ.—Ահա թե ի՞նչ: Բայց չե վոր պատանի սերնդի դաստիարակության մեջ դա վնասարարությունն է, հակահեղափոխությունն...

ԱՍԼԱՆ.—Այդքանը հասկանում ենք սիրելիս: Յեվ քանի վոր այդ սերունդը պետք է խտացնի մեր թշնամու բանակը, ուստի մենք վոչ մի ջանք չպետք է խնայենք նրան սխալ ուղղություն տալու համար:

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Ասլան, պատասխանատու դործ է և... Բայց վոչ, այդպիսի ձեռնարկումն առաջին իսկ որից կնկատվի:

ԱՍԼԱՆ.—Հա, հա, հա... Սկսուտ... Հա, հա, հա... Այդ ինչ՞ով էս նկատել մինչև այսօր, «սրտես կոմյերիտական»:

ՍՈՒՐԵՆ.—Ինչպե՞ս... Դուք ուրեմն վաղուց եք կիրառում:

ԱՍԼԱՆ.—Այն որից, յերբ սկսեցինք «թեորիան չադկապել պրակտիկայի հետ», այսինքն՝ գործող ընդհանր պոլիտեխնիկ արհեստանոցի (վերջին բառերն արտասանում ես առանձին շեշտով):

ՍՈՒՐԵՆ.—Ահա թե ի՞նչ... Ուրեմն արհեստանոցի կառուցումը դուք եք վիժեցրել:

ԱՍԼԱՆ.—Ուրիշ վոչ վոք, յեթե վոչ յես... Յեվ իհարկե, կրկնում եմ, դրա համար թահմանվեց հատուկ վարձատրություն:

ՍՈՒՐԵՆ.—Դուք ճիշտ եք ասում...

ԱՍԼԱՆ.—Կարող ես համոզվել կանխավճարով, սիրելիս (փող է մեկնում նրան, նա տատանվում է), դե... (Նա հայացքով վորոշում եր իր համաձայնությունը և վերցնում փողը). ապրես տղաս, ապրես: Ամեն կողմով հանդուցյալ հորդ ես հիշեցնում. մայրդ ել գրանով կմխիթարվի, սիրելիս: Դե հիմա քեզ մի պրակտիկ հանձնարարություն. տեսնո՞ւմ ես (կտր. դում է շրջաբերականը). Մոտենում ե պիտենք

կադմակերպության տասնամյակը, վորը պետք է ազդեղ լինի պիտենքների ինքնագործունեությանը և նրա վորակական ու քանակական աճմանը: Սա քեզ է վերաբերվում, վերցրու և կատարիր:

ՍՈՒՐԵՆ.—Բայց ի՞նչ չգիտեմ ինչ պետք է անել...

ԱՍԼԱՆ.—Բոլորովին հակառակը... Սովորիր աշխատել, սիրելիս: Որչեկտիվ պայմաններով պատճառարանի անպես, վոր չմեղադրվի քո հանցագործությունը: Դու շատ լավ գիտես թե ի՞նչ է նշանակում «հակառակը», ուրեմն թեորիադ չադկապել պրակտիկայիդ հետ (մտնում է Սիրաբը):

ԱՍԼԱՆ.—(Դուրքյունը ծածկելու համար խոսքը փոխում է): Ինչպես ասել են Մարքսը և Լենինը (Սուրենը գրնում է):

ՍԻՐԱԲ.—Ամեն որ խոսում եք Մարքսից ու Լենինից, իսկ գործնականում փախս եք ուղղակի:

ԱՍԼԱՆ.—Յես ձեզ կարդի յեմ հրավերում, ընկեր Սիրաբ, մենք ընդհանրապես ասում ենք այն, ինչվոր կատարում ենք գործնականում:

ՍԻՐԱԲ.—(Բաց է անում դիմացի լուսամուտը, յերևում է պիտենքների խումբը հոգաբարձի աշխատելիս) Սա՞ յե ձեր գործնականը, սա՞ յե ձեր մարքսիստական մեթոդը: (Հնչում է դասամիջոցի զանգը և լսվում է յերեխաների աղմուկը): Որական յերկու անգամ պարիսպը քանդելով և շարելով պոլիտեխնիկացիա յեք գործադրում: Դա խայտառակություն է ձեր կողմից:

ԱՍԼԱՆ.—Նախ և առաջ սա ուսումնական հիմնարկ է և դուք բարի յեղեք ձեր գորգոոցով վատ որինակ չծառայել յերեխաներին: Մենք այստեղ դուրս ենք տրաքացնում, իսկ դուք գոռում եք:

ՍԻՐԱԲ.—Յեվ պիտի գոռամ:

ԱՍԼԱՆ.—Իրավունք չունես գոռալու, այսօրվանից դու կարձակվես պաշտոնից, յեթե չարունակես քո քայադողությունները:

ՍԻՐԱԲ.—Ախ այդպես, լավ, մեղանից մեկը կարձակվի իբ պաշտոնից, բայց դեռ կտեսնենք թե ով: Յես ուսման պլան ունեմ, հասկանում եք, իսկ ձեր հիմար մեթոդի պատճառով ամբողջ դպրոցը ճեղքվածքի

առաջ ե կանդնած: Սա ի՞նչ ե նշանակում: Ամբողջ
ուսուցչական խումբն ե բողոքում:

ՍՍԼԱՆ.—Դա նշանակում ե, վոր դուք սրբավայրատներ եք,
դասավանդել չգիտեք... Յեվ յես ձեզ խորհուրդ
կտայի ալելի նպատակահարմար պաշտոն ընտրել:

ՍԻՐԱՔ.—Դե, դե, դե, անպատասխանատու հայտարարու-
թյուններ մի անի, ընկեր Ասլան... (Յերեխաների
խումբն աղմուկով ներս ե վազում: Բոլորի ձեռ-
քնն ել օրծիքներ են՝ փունգներ, բահեր և ալլն):
Սա դո՞ւք ե դալիս ձեզ, պատասխանեցե՛ք:

ՍՍԼԱՆ.—Վոչ սի պատասխան ել չունեմ տալու ձեզ (հեղում
ե դասի զանգը: Նայելով պլանին): Համաձայն ամ-
սվա արտադրական պլանի, այս դասը ես պետք ե
աշխատեք պարիսպի վրա, անցեք աշխատանքի:

ՎԱՆԻԿ.—(Առաջ գալով): Վո՞նց թե, ընկեր Սիրաք, պետք ե
վերջ տալ այս խաղաղասկզբյանը, թե վոչ: Ախր
ժամանակ ել չունենք ե՛:

1-ին ՊԻՈՆՆԵՐ.—Յերկու ամսվա առաջադրությունները դեռ
պարտք ենք:

2-րդ ՊԻՈՆՆԵՐ.—(Լացականաձ) Տարեվերջին ել մնալու յենք
նույն դասարանո՞ւմ...

ՍԻՐԱՔ.—Պատասխանեցեք, ընկեր Ասլան:

ՍՍԼԱՆ.—Յես առաջնորդվում եմ կուսակցության դիրեկ-
տիվներով:

ՎԱՆԻԿ.—Վո՞նց թե, բա կուսակցությունն ետենց բան ե
ասո՞ւմ:

1-ին ՊԻՈՆՆԵՐ.—Ախր դա խալի յել պոլիտեխնիկացիա չի:

2-րդ ՊԻՈՆՆԵՐ.—Աշխատանքների համար մենք ծրագրիք ենք
մշակել չե, բա ո՞ւր ե:

ՍՍԼԱՆ.—Յես յենթարկվում եմ կուսակցության ծրագրին ե
վոչ թե յերեսաների, միտք չունեմ վաղը թեքման
մեջ մեղադրվել: Կուսակցության ծրագրին առա-
ջադրել ե մեզ ուսման պոլիտեխնիկ մեթոդը, վորի
համաձայն յերեսան բացի սովորելուց, պետք ե
նաե աշխատի, վորպեսզի սովորի աշխատել, ծա-
նոթանա աշխատանքի ծանրությանը ե վոչ թե
ժառանգեա դառնա: Իսկ դրա համար մեզ անհրա-
ժեշտ ե յերեսայի աշխատանքի վոչ թե արդյուն-
քը, այլ պրոցեսը: Հետեապես մենք խորություն
չենք դնում նրա աշխատանքի մեջ: Յերեսան պատ-
կաբի, այդի կփորի թե կարողի կհավաքի, դա

միևնույն ե. փաստը մնում ե փաստ, վոր յերե-
խան աշխատում ե ե դործադրում պոլիտեխնիկ
մեթոդը:

ՎԱՆԻԿ.—Ընկեր Ասլան, ախր դուք աղավաղում եք պոլի-
տեխնիկացիան: Ընկերներ, թողեք մի բացատ-
րեմ ե...:

ՍՍԼԱՆ.—Դու դեռ չատ անչափահաս ես ինձ բացատրելու
համար:

ՍԻՐԱՔ.—Սխալվում եք, ընկեր Ասլան, ամեն մի պրոֆեսոր,
վոր հեռու յե մեղանից, մեր կյանքին ծանոթանա-
լու համար չատ բան ունի սովորելու անգամ հսկ-
տեմբերիկներին:

ՍՍԼԱՆ.—Անմտություն... (Հանկարծակի ջղայնանալով):
Յեթե դուք չարունակեք խառնվել վարչության
ֆունկցիաների մեջ, յես այսօր ե յեթ կհրաժար-
վեմ պաշտոնիցս:

ՍԻՐԱՔ.—Մեծ բան կհահեք, յեթե ընդունվի ձեր հրաժարա-
կանը, ընկեր «վարիչ»: Գնանք ընկերների դասա-
րան:

ՎԱՆԻԿ.—Գնանք, դուրս ե դալիս, վոր դիտամք են եղպե՞ս
անգամ:

1-ին ՊԻՈՆՆԵՐ.—Ախր ընկեր Սիրաք, մյուս դպրոցներում բո-
լորովին ել բտենց բան չկա յե, մենակ մերն ե
եղպես (սնում են):

ՍՍԼԱՆ.—Յես ձեզ ցույց կտամ, թե ինչ ե նշանակում չե-
թարկվել վարչությանը: Նորածին յերեսաները
պայքարում են քառասուն տարվա պրակտիկայի
դեմ, մի՞թե տարրինակ չե: (Մխալոտ ե վառում
ե սկսում ե գրել: Մտնում ե Սուրենը):

ՍՈՒՐԵՆ.—(Մտնում ե ջղայնությամբ). Ձեր խոնարհ ծա-
ռան... Պատրաստ ե, նայեք, (կարդում ե). «Պիո-
ներ կենտրոնացին. վորովհետե մեղանում ուժեղ
թափով առաջ ենք տանում բամբակի քաղհանը ե
յերեսաները լծված են ալդ կամպանիային, վորից
հետո յել սկսվելու յե բերքահավաքը, ուստի մեզ
ժոտ առաջմ հնարավոր չե կաղմակերպել պիոներ
կաղմակերպության աճումը: Վերոհիշյալ որյեկ-
տիվ պատճառներից յեղնելով, ստիպված ենք ա-
ճումը հետաձգել մինչև հունվար»:

ՍՍԼԱՆ.—Հրաշալի յե, ուղարկիր:

ՍՈՒՐԵՆ.—Իսկույն:

ԱՍԼԱՆ. — Բայց և այնպէս վատնդալոր ե... Պետք է յեղ
փնտռել քանի դեռ չուտ ե, թե չե նրանք կարող
են... Հիմա այստեղ կգա Արսենը, յես արդէն մի-
ջոցներ եմ մտածել կոմյերիտական պիոներ վանի-
կից ազատվելու համար: Յերբ նա կգա, դու մեզ
մենակ կթողնես: (Դուռը քակում են): Ահա, կար-
ծեմ նա չե: (Սուրենը գնում է): Մտեք: (Մտնում
է Արսենը, նայում է Սուրենի յետևից, զլխի նշա-
նով բարեւում է Ասլանին, ապա դանդաղ մտնում
սեղանին):

ԱՐՍԵՆ. — Կանչե՞լ եյիր:

ԱՍԼԱՆ. — Կանչել եյիր:

ԱՐՍԵՆ. — Լսում եմ:

ԱՍԼԱՆ. — (Վեր է կենում և ձեռքը խփում Արսենի աւսին):
Յերբ վոր սկսվում է կռիւը, լինվորները պարտա-
վոր են դիմել:

ԱՐՍԵՆ. — Հը-հը-հը... Հալբաթ:

ԱՍԼԱՆ. — Դու ի՞նչ տնտեսութեան տեր ես:

ԱՐՍԵՆ. — Հարցնում ես:

ԱՍԼԱՆ. — Հարցնում եմ:

ԱՐՍԵՆ. — Կուլակ:

ԱՍԼԱՆ. — Իսկ Ռուչա՞նը:

ԱՐՍԵՆ. — Նմանապէս:

ԱՍԼԱՆ. — Շատ բարի՛, բա էտ վո՞նց ա, վոր ձեր յերեթա-
ներն առաջին հերթին ընդունվեցին դպրոց:

ԱՐՍԵՆ. — Դե քանի վոր դուք կաք, մենք ել ձեր միջոցով...

ԱՍԼԱՆ. — Ըհը... Բա վոր հիմա ուղում են նրանց դուրս
վոնդել և ինձ ել դատի տալ դրա համար, ինչ
կասեք:

ԱՐՍԵՆ. — Ո՞վ ա ուղում:

ԱՍԼԱՆ. — (Կարդում է քիչ առաջ գրած քուղբը): Վանիկ,
պիոներ... Հարկածային, հինգ տնտեսութուն
կոլխոզ է բերել: Պատի թէրթում վարիչին վարկա-
բեկել է այսինչ, այնինչ պատճառներով: Նու,
այդ պատճառներն ել ձեր յերեթաների ընդունե-
լութունն է և միքանի այլ դորձեր:

ԱՐՍԵՆ. — Լա՛վ... Վանիկ՛...

ԱՍԼԱՆ. — Վանիկ:

ԱՐՍԵՆ. — Լա՛վ:

ԱՐՍԵՆ. — (Նրան մեկնելով քուղբը): Դորձեցեք:

Վարագույր

Ծի սենյակ դպրոցում. կռվար Սուրենը ժողով է հրավիրել: Պիո-
ներները նստած են աջ ու ձախ կողմերում, իսկ կենտրոնում, սեղանի
մոտ նստած է Սուրենը: Վարագույրը բացվելիս յերեթաների մեջ աղ-
ժուկ է, Սուրենը զանգահարում է:

ՍՈՒՐԵՆ. — Լուեցեք ընկերներ: Պիոներ կադմակերպութեան
տասնամյակին նվիրված նիստը հայտարարում եմ
բացված: (Ծափեր): Իմ կարծիքով, մեր պիոներ
կոլեկտիվը, պետք է համաձայնութիւն տա աշ-
խատանքի այն ծրագրին, վոր յես մշակել եմ տաս-
նամյակի առթիւ: Թույլ տվեք կարգալ (կարդում
է). «Մեր անելիքները պիոներ կադմակերպութեան
տասնամյակի առթիւ: Կեւ առաջին. պատանի
պիոներները մեծ անելիքներ ունեն տասնամյակի
առթիւ: Յերկրորդ. պատանի պիոներներ, միշտ
պատրաստ յեղեք այդ աշխատանքները կատարելու
առթիւ: Յերրորդ. ուրեմն յարենք մեր ուժերը՝
նման պարտականութիւնների տակից պատիւով
դուրս գալու առթիւ: Կեցցե՛ պիոներ կադմակեր-
պութեան տասնամյակը, առա՛ջ դեպի սոցիալիզմ,
ուռա՛ (բոլորը լուռ են): Վերջում թույլ տվեք մի
նկատողութիւն անել ձեզ, ընկեր պիոներներ, միջ-
ոքինակելի վարիչ՝ ընկեր Ասլանին չյենթարկվելու
առթիւ: Նման վարքը պատիւ չի բերում ձեզ,
պիոներ կադմակերպութեանը պատկանելու առ-
թիւ: Յես վերջացրի, ո՞վ է ուղում խոսել այս
առթիւ:

ՎԱՆԻԿ. — Ինձ ձայն տուր:

ՍՈՒՐԵՆ. — Խնդրեմ, խոսեցեք այդ առթիւ:

ՎԱՆԻԿ. — Ընկեր պիոներներ, յես առաջարկում եմ մոմենտից
առաջ ընկեր «Կռվարի» մշակած «ծրագիրը» հա-
մարել կադմակերպութեան աշխատանքները ծաղրի
յենթարկելու մի փորձ: «Առթիւ, առթիւ, առ-
թիւ» և դուրս է գալիս, վոր վոչ մի բանի առթիւ
ել վոչինչ չկա:

ՉԱՇՆԵՐ. — Ժիշտ ե, ձեռք են առել մեզ, ի՞նչ ե:

ՍՈՒՐԵՆ. — Ընկեր Վանիկ, յես առաջարկում եմ վիճաբանու-
թիւն չստեղծել:

ՎԱՆԻԿ.—Դուք այդ «ծրադիրը» քննե՞լ եք կոմսոմոլի ժողովում։ Վոչ, դա մեկ, իսկ հետո, ընկեր Սուրեն, միանդամյա անտեղի յեր քո նկատողութիւնը—վարիչին քննադատելու համար։ Պիտնե՞րն երբ ատաշին խնդիրն ե՞ պայքարել պոլիտեխնիկոմի համար, պայքարել ուսման պլանները կատարման համար։ Իսկ բոլորիս համար պարզ ե արդեն, վոր նա գիտակցաբար աղավաղում ե պոլիտեխնիկացիան ե հարվածում ուսման պլաններին։

ՉԱՅՆԵՐ.—Ճիշտ ե, գիտակցաբար...

ՎԱՆԻԿ.—Ահա մի տարի յե, վոր արհեստանոցի կառուցման հրահանգ ե ստացվել, իսկ նա չարունակ ձգձգում ե. «որչեկտիվ պայմաններ», համեցեք...

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Վանիկ, յես ատաշարկում եմ վերջ տալ վիճարանութիւնը, յեթե վոչ դուրս կանեմ ժողովից։

ՉԱՅՆԵՐ.—Վոնց թե դուրս կանես... Մի դրան տեսե՛ք... Խոսի՛ր, Վանիկ։

ՎԱՆԻԿ.—Դուք, ընկեր Սուրեն, փոխանակ մեր պայքարը ղեկավարելու, կամաց-կամաց գլորվում եք Ասլանի գերիկը։ Դա վոչ թե կոմյունիստականի քայլ ե, այլ...

ՍՈՒՐԵՆ.—Ընկեր Վանիկ, ատաշարկում եմ դուրս դնալ ժողովից։

ՎԱՆԻԿ.—Յես չեմ ընդունում այդ ատաշարկը։

ՍՈՒՐԵՆ.—Այն դեպքում յես ինքս կհեռանամ։

ՎԱՆԻԿ.—Խնդրեմ։

ՍՈՒՐԵՆ.—Յես ձեզ ցույց կտամ, թե ինչ ե նշանակում խախտել միանձնյա ղեկավարութիւն սխառեմը։ (Կնոււմ ե, տղաները նրա յետևից աղմկում են ու սուլում)։

ՎԱՆԻԿ.—Տղերք ջան, ես ժողովը մենք կհրավիրենք մի ուրիշ անգամ։ Իսկ մինչե այդ, յեկեք մի լավ հողոված պատրաստենք «Պիտներ Կանչ»-ին ու ես «ծրագիրն» ել ուղարկենք Պիտներ Կանչը։ Երբեք յանդիմանալ յանչ։ Իսկ Սուրենի հարցը մենք կտեղափոխենք բջիջ։

1-ին Պիտներ.—Այ, մի բրիգադան դա՛ր...

2-րդ Պիտներ.—Այ թե, տղերք, Ասլանը կկատարի հա՛...

3-րդ Պիտներ.—Տղերք, տղերք, այն ժամանակ Ասլանը «ղաղիւն» կդառնա։

ՎԱՆԻԿ.—Դե լավ, ընկերներ, կատակի ժամանակ չե, անմիջապես պետք ե անցնենք աշխատանքի, իսկ հողովածի պատրաստելը հանձնում ենք Սաթիկին։ Համաձայն եք։

ԲՈՂՈՐԸ.—Համաձայն ենք։

2-րդ Պիտներ.—Դրա համար Սաթիկը մի հատ ե։

1-ին Պիտներ.—Իսկ իր կոթոցների համար Ասլանը նրան «մեղու» յե անվանել։

2-րդ Պիտներ.—Դե քեզ տեսնենք, «մեղու» ջան, կծակես, վոնց վոր պետքն ա։

1-ին Պիտներ.—Գիտես ելի, Սաթիկ ջան, Սուրենի «ծրագիրն» բռնացրա, Ասլանի պարիսպով վերջացրու (ծիծաղ)։

ՍՍԹԻԿ.—Լավ, լավ ընկերներ, ընենց կոթեմ վո՛ր...

ՎԱՆԻԿ.—Ահա ընկեր Սիրաքն ել դալիս ե։

ՍԻՐԱՔ.—(Մտնում ե) Բարե, ընկերներ։

ԲՈՂՈՐԸ.—Բարե ձեզ, ընկեր Սիրաք։

ՍՍԹԻԿ.—Ընկեր Սիրաք, ինչ կլինի, մի քիչ շուտ դայի՛ք ելի։

ՍԻՐԱՔ.—Ինչ կար ընկերներ, տրամադրութիւններդ լավ ե յերևում։

ՎԱՆԻԿ.—Ժողով եր ընկեր Սիրաք, համա՛ նեղը լծեցինք Սուրենին, հա՛։

ՍՍԹԻԿ.—Ժողովը թողեց հեռացալ։

ՍԻՐԱՔ.—Հեռացա՞վ, ինչո՞ւ։

ՎԱՆԻԿ.—(Ցույց տալով ծրագիրը) Ախր սա ի՞նչ ե նշանակում։ Խայտառակութիւն ե...

ՍԻՐԱՔ.—(Ծրագիրն աչքի անցնելով) Սա նշանակում ե, վոր լավ ընկերոջ չենք բնորել կովար... Սա լուրջ դեպք ե, Վանիկ, նրան փոխելու հարցը պետք ե դնել քննութիւն։

ԲՈՂՈՐԸ.—Ճիշտ ե, պետք ե փոխել։

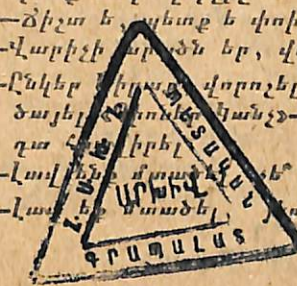
ՍՍԹԻԿ.—Վարիչի արձն եր, վոր նա կովար դառալ։

ՎԱՆԻԿ.—Ընկեր Սիրաք, վորոշել ենք այս բոլորը լույս ընծայել «Պիտներ Կանչ»-ում ե մի հատ ել բրիգադան հարիւրի։

ՍՍԹԻԿ.—Լավ ընդհանուր մտածե՛ք, ընկեր Սիրաք։

ՍԻՐԱՔ.—Լավ եր մտածել, յո ե արդեն վարիչի հարցը

1-318694

տեղափոխել եմ, վորտեղ հարկն է: Ախր այս
գրութիւնն այսպէս չի վարելի թողնել ընկեր-
ներ: Տարին վերջանալու վրա յե, իսկ դուք յեր-
կու ամսվա ուսման ճեղքվածք ունեք, չնորհիվ
վարիչի գործադրած «պոլիտեխնիկացիայի»: Ի՞նչ
եք մտածում սրա մասին:

ՍԱԹԻԿ.—Դե իհարկէ, յեթե որական յերկու դաս նվիրենք
պատը քանդելուն ու շարելուն, ճեղքվածքը դեռ
աւելի կխորանա:

ՍԻՐԱՔ.—Վոչ, ընկերներ, այդպէս չենք անի. յես արդեն
խոսել եմ բոլոր ուսուցիչներին հետ և բոլորն ել
ինձ հետ համաձայն են: Այդ աշխատանքները
մենք կդադարեցնենք, այս ամիսը կհայտարա-
րենք չտուրմի ամիս և հարկածային կարգով
կլծվենք ճեղքվածքների վերացմանը: Համա-
ձայն եք:

ԲՈՂՈՐԸ.—(Ուրախ բացականչութեամբով) Համաձայն
ենք, այդպէս շատ լավ կլինի:

ՍԻՐԱՔ.—Կողմենք ու առաջ կքաշենք հետ մնացած ընկեր-
ներին և տարին կլրացնենք ուսման պլանների
լրիվ կատարումով: Յես արդեն հարց եմ հարու-
ցել, վորպիսով սկսենք դյուղատնտեսական ար-
հեստանոցի կառուցումը: Այդ ել վոր հաջողեց-
րինք, այն ժամանակ Ասլանին կապացուցենք,
վոր պոլիտեխնիկացիան վոչ թե պատը քանդել և
շարելն է, այլ դպրոցում սովորածը պրակտիկա-
յում ստուգելն է: Իսկ դպրոցում մենք սովորում
ենք վոչ թե պատ շարել, այլ գործ ունենալ բոլոր
այն մեքենաների ու սարքավորումների հետ, վո-
րոնք գործադրվում են սարքավորումների հետ, վո-
րութեան մեջ: Պոլիտեխնիկացիան սա յե, ընկեր-
ներ և մենք մեր դպրոցում չուտով այդ ել կհա-
ջողեցնենք: Այնպէս վոր դուք լավ եք սկսել պայ-
քարը: Պինդ կացեք, պիտները...

ԲՈՂՈՐԸ.—Չպետք է նահանջի:

ՍԻՐԱՔ.—Մենք պետք է կռվենք ու պայքարենք...

ԲՈՂՈՐԸ.—Հանուն պոլիտեխնիկացիայի:

ՍԻՐԱՔ.—Յեւ ամէկի բարձր վորակով տիրապետենք մեր
մեծ ուսուցիչներ Մարքսի ու Լենինի ուսմունքը:

ԲՈՂՈՐԸ.—Մենք այդ կարող ենք:

Յերգ. վարագույր

Դյուղական փողոց. մութ յերեկո յե: Դադադողի մտնում է Ռու-
շանը, մի մեծ մեշուկ ձեռքին: Ինչ վոր բան է վորոնում մթութեան մեջ:

ՌՈՒՇԱՆ.—Մեղա քեզ տեր աստված... Սատանան ասում ա
թող ու ուղի ըլի ըստեղից... (Անցնում է մտ
փաղցով: Մտնում է Արսենը):

ԱՐՍԵՆ.—Ես ինչքան ել խախտ իրիգուն ա, տո՞... Ասես
թե յերկնքիցը զարգանդ ա կաթում... Բենամուս
Ռուշան ել ուշացալ (անցնում է պատի ստվե-
քով, դուրս է գալիս Ռուշանը):

ՌՈՒՇԱՆ.—Արսեն... Այ տա, ես ի՞նչ ելալ քու դարը, հը՞:
սհաթից ալիլ ա, վոր ես քուհումն աչք եմ
ածում:

ԱՐՍԵՆ.—Գնացելի Ասլանի կուշտը խորհուրդ հարցնելու,
թե վո՞նց տի անենք...

ՌՈՒՇԱՆ.—Ախր եդ ի՞նչ պիտի անենք. յես իսկի չեմ ել
խմանում:

ԱՐՍԵՆ.—Կիմանա... Ասլանին հո դիդաս, նա մեր մարդն
ա... Դահալի վախտից իրա կյանքը նվիրել ա
աղբին ու հայրենիքին:

ՌՈՒՇԱՆ.—Եդ մեկը դիդամ, ասում են պարլամենտի ան-
դամ ա ելի:

ԱՐՍԵՆ.—Հա. հիմա յել լակոտի մեկը հանդիստ չի տալի,
մադերալ ա դրում, վնասարար ա անվանում...
Դու յել հո դիդաս, Ասլանի պէս գլուխը վոր ձեռ-
ներիցս գնաց, մենք ել հեչ...

ՌՈՒՇԱՆ.—Բա ո՞վ ա եդ լակոտի մինը. դե բկիցը բռնենք
եյի:

ԱՐՍԵՆ.—(Աչք ածելով շուրջը) Դե յես ել քեզ իմաց տվի
դաս, վոր բռնենք ելի:

ՌՈՒՇԱՆ.—Բա ես մեշո՞ւն ինչի համար ա...

ԱՐՍԵՆ.—Տնաչեն, խամ հո չե՞ս... Բա առանց թողի տեսել
ես ձուկ բռնե՞ն: Հենց վոր կդա, աղլուխը դեմ
կանենք բերանին, մեշուկը կքաշենք գլխին ու
հայդա:

ՌՈՒՇԱՆ.—(Տառամկում է) Յերգուղալի դործ ա, Արսեն...
Սիրաս դող ընկալ...

ԱՐՍԵՆ.—Ելի սկսեցիր ողլուղաղալարի խոսա՞լ:

ՌՈՒՇԱՆ.—Բա վոր բռնալա՞նք... Ախր Ասլանի համար ինչի՞
 դուր տեղը տանջվենք, հը՞...
ԱՐՍԵՆ.—Վո՞նց թե դուր տեղը... Եդ ել իմ լավություննե՛
 ա, վոր ուզում եմ քեզ փրկե՞մ: Ախր Ասլանը քո
 պատճառով ա կորչում:
ՌՈՒՇԱՆ.—Վո՞նց թե իմ պատճառով:
ԱՐՍԵՆ.—Բա կուլակի տղին դպրոց ընդունելը հեշտ բան ա՞:
 Թե վոր ետոր եդ լակոտին չվերջացրինք, էնա տղիդ
 վռնդում են դպրոցից, Ասլանին ել հակա յեն ան-
 վանում:
ՌՈՒՇԱՆ.—Դե վոր ըտենց ա, բիցը բռնենք ե՞...
ԱՐՍԵՆ.—Կրոնե՛նք... Ասլանը կովի մասին հույսեր ա տա-
 լի: Մենք ել թիկունքիցը մեր դործը պտի տես-
 նենք: Ետոր մի պիշաբեր... Եդուց կոմսոմոլ...
 Մեկ ել որ ել մի կոմունիստ... Ու կամաց-կամաց
 մեր նպատակը կկատարվի: (Նայում ե շուրջը):
 Դու ետ քուչումն աչք ածա, յես մի ես դհովը չուռ
 դամ: Շան լակոտն ուշացավ: Թե մի ճանկս կ'ընդ-
 նե՛ս, յես քեզ ցույց կտամ, թե տասնամյակի առ-
 թիվ դեղացոց վոնց են կոլխոզ տանում:
ՌՈՒՇԱՆ.—Արսեն, ասենք թե բռնեցինք, հետո վո՞նց տի
 անենք, վոր չիմանան:
ԱՐՍԵՆ.—Այ տա, տնաչեն, բա որումդ հեչ ետենց դործեր
 չե՞ս արել: Կդնենք մեշոկը, բերանը կկապենք,
 կչլակենք ու հայդա կամրջի կատարը: Ենտեղից
 վոր դուրենք ձորը, ո՞վ տի իմանա:
ՌՈՒՇԱՆ.—Հալալ ըլի քեզ, Արսեն... հնաբազեա ես:
ԱՐՍԵՆ.—Եդ քուչովն անցի. մի տես ե, ուշացավ (Ռուշանն
 անցնում ե պատի յետևը, Արսենն ուզում ե քեֆ-
 վել անկյունից, հանկարծ նկատում ե մոտեցող
 վանիկին և արագ շարժումով քաղցնում ե պատի
 ստվերում):
ՎԱՆԻԿ.—(Նկատելով Արսենին) Են ով ա, ե՛յ...
ԱՐՍԵՆ.—(Կեղծելով իրեն) Հը-հը-հը... Վախացրիր Վանիկ
 ջան, եդ յես եմ:
ՎԱՆԻԿ.—Բա եդ ի՞նչ ես անում ես մթանը: (Ռուշանը դարան
 ե մտնում):
ԱՐՍԵՆ.—Մեր մողուն եմ ման դալիս, Վանիկ ջան, եդ քուչե-
 քումն հո չե՞ր:

ՎԱՆԻԿ.—Ձե, քուչեքումը մողի չկար (գնում ե Ռուշանի
 ուղղությամբ):
ԱՐՍԵՆ.—Վոնց թե չկար, ախր մեր մողին ամեն որ ես քու-
 չովն ա անցկենում:
ՎԱՆԻԿ.—Չգիտեմ, չտեսա (գնում ե):
ԱՐՍԵՆ.—Վանիկ ջան... (նա կանգ ե առնում):
ՎԱՆԻԿ.—Հը՞...
ԱՐՍԵՆ.—Կացի ասեմ (նա մեջքով դառնում ե Ռուշանի կող-
 մը): Այ, Վանիկ ջան, ետոր քուչումը դաա (գըր-
 պանից հանում ե մի փաթաթած քաշկինակ), նվի-
 բել տեմ քեզ: Ապա մի հոտ քաշի (ինքը հոտոտում
 ե): Ռիսա՛յ... (վանիկը կառնում ե հոտոտելու:
 Արսենն անմիջապես ձեռքը գցում ե նրա վզով ու
 քաշկինակը սղմում քերակին): Ադա Ռուշան, հա-
 սի (Ռուշանն իսկույն մեշոկը հագցնում ե գլխին
 ու պարանով կապում). «Մողին» քուչումը չե՞ր
 հա՞... Եդ «մողին» հիմի բռանա մեջն ա: Ադա
 Ռուշան, չլակի:
ՌՈՒՇԱՆ.—(Շալակելով մեշոկը) Այսպես ասած, տասնա-
 մյակի մատաղը ճանկեցինք (գնում են):
 Վարագույր

ԵՊԻԶՈԴ ԶԻՆԳԵՐՈՐԴ

Կամուրջ, քարաժայռ: Մութն ե: Հուսիկի առաջնորդությամբ մըտ-
 նում ե դուռը մեկնող բրիգադը, երկկտրական լատերներով:
ՌՈՒԲԻԿ.—Տղերք, վոնց վոր թե սխալվել ենք, ախր Հար-
 թարյուրն այսքան հեռու չեր ե:
ՀՈՒՍԻԿ.—Ձե աղերք, հենց սա յե վոր կա, այ սա յել այն
 կամուրջն ա, չե՞ք հիշում, աշնանը վոր յեկանք:
ՊԻՈՆՆԵՐ.—Այ, աղերք, հեռվում ճրագներ են յերևում, դու-
 ցե դա յե:
ՀՈՒՍԻԿ.—Գնանք տեսնենք, յեթե դա չեղավ, դիշերը կմանք
 աղտեղ, իսկ առավոտյան չե՞ք դյուղը կգտնենք:
ՌՈՒԲԻԿ.—Ճիշտ ե, գնանք:
ՀՈՒՍԻԿ.—Տղերք ջան, հրեա ճանադարհով մարդիկ են դա-
 լիս, կացեք հարցնենք:
ՊԻՈՆՆԵՐ.—Հուսիկ, եդ ի՞նչ մարդիկ են...

ՀՈՒՍԻԿ.—Վախեցաւ: Մարդիկ են ելի, դյուղացիներ են:
ՊԻՈՆՆԵՐ.—Բա վոր բանդիտներ լինեն:
ՌՈՒԲԻԿ.—Ձե, տղերք, չալակներին բան կա, վոնց վոր թե
 դողեր են:
ՀՈՒՍԻԿ.—Տղերք, յեկեք թաղնովենք ու տեսնենք, ես ուղեբ^որ
 են:
ԲՈՂՈՐԸ.—Թաղնովենք (անցնում եմ կամուրջի յետեւ: Զգու-
 շուքյամբ մտնում եմ Արսենն ու Ռուշանը, Վանի-
 կին շալակած):
ԱՐՍԵՆ.—Աղա Ռուշան, կամաց ժած արի. հենց ես ա վոր կա,
 կարմունջն ա:
ՌՈՒՇԱՆ.—Արսեն, ասում եմ մորթեյինք լալ կլեր: Սաղ-
 սաղ վոր դուրենք, վայ թե չմեռնի:
ԱՐՍԵՆ.—Տնաքանդի տղա, ես բաշիցը ոխտ գլխանի դեմին
 ել վոր գցես, թիքա-թիքա կլի: Գցի (նա մեշուկը
 վայր է դնում և նայում շուրջը):
ՌՈՒՇԱՆ.—(Հեռանալով) Դե գցի Արսեն, ել մի ուշացնի:
ԱՐՍԵՆ.—Ռուշան, դու գցի, յես աչք եմ ածում:
ՌՈՒՇԱՆ.—Այ տա, դե վերցրու յե:
ԱՐՍԵՆ.—Տնաքանդ, հլա չես գցել:
ՌՈՒՇԱՆ.—Դե գցի ելի:
ԱՐՍԵՆ.—Դե դու գցի ելի:
ՌՈՒՇԱՆ.—Ե՛, մի ոյին պիտի բերես գլխներիս, դե գցի
 պրծնենք ելի:
ԱՐՍԵՆ.—Իեղ հետ դործ բռնելն լսենց ա ելի, ողլուշաղ ես,
 վոչ թե տղամարդ... Աղա գցի յե:
ՌՈՒՇԱՆ.—Արի յերկուսով գցենք:
ԱՐՍԵՆ.—Հը, ես ել յերկուսով, պրծա՞նք, դե վերցրու
 (մեշուկը վերցնում եմ և մտնում անոթաբերա-
 նին):
ՌՈՒՇԱՆ.—Հը, մեկ, յերկու (հանկարծ տղաները դուրս եմ
 քոչում տարորինակ բացականչութուններով
 «ա՛», «հե՛», «հո՛ւ», «ո՛»): Այ տա, սատաններ
 են, ճղի (մեշուկը քողում ու փախչում եմ):
ՀՈՒՍԻԿ.—Սա ի՞նչ բան եր, ընկերներ, մարդ եյին ուղում
 սպանել:
ՌՈՒԲԻԿ.—Տղերք, հրես մեշուկը (վրա յեմ քափվում):
ՀՈՒՍԻԿ.—Վա՛յ, տղերք, մեշուկի մեջ մարդ կա (բաց եմ
 անում և հանում եմ վանիկին) Վանի՞կ:
ԲՈՂՈՐԸ.—Վանիկ, դո՞ւ յես, այ քեզ բա՛ն:

ՀՈՒՍԻԿ.—Տղերք ջան, ես ի՞նչ բան ե, նրանք ուղում եյին
 սպանել մեր չեֆ դյուղի ամենաակտիվ կոմյե-
 ռիտականին:
ՎԱՆԻԿ.—Վայ, ընկերներ ջան, ես վո՞րտեղից հասաք ինձ.
 Խիստ նրանք ինձ բռնեցին և ուղում եյին ժայռից
 դուրեւ ձորը: Հասկանում եք, մեր դյուղի կու-
 լակներն եյին, ինձ կսպանեյին, եղ հլա հե՛ջ,
 դրանից հետո յեւ կշարունակեյին դադանի կեր-
 պով վնասել մեր գործին: Իսկ հիմա... Ախ, հաս-
 կանում եք թե ի՞նչ արեցիք դուք, դնանք հիմա
 դյուղը, մենք նրանց ցույց կտանք:
ՀՈՒՍԻԿ.—Դե մենք ել հենց ձեզ մոտ եյինք դալիս, ստա-
 ցանք ձեր ուղարկած նյութերը, վաղը բոլորն ել
 կկարդան «Պիտներ Կանչ»-ում:
ՎԱՆԻԿ.—Ախր թե իմանաք ի՞նչ ե կատարվում մեր դյու-
 ղում... Վարիչը վնասաբար ե, կոլվարը նույն-
 պես, աշխատանքը տապալվում ե, ընկերներ:
 Այ, ախպիսի դասակարգային թշնամիներն ել
 իրենց գործն են տեսնում:
ՌՈՒԲԻԿ.—Ուրեմն, այսպես ասած, եսոր որինակելի դասա-
 կարգային պայքար մղեցինք (ծիծաղ):
ՀՈՒՍԻԿ.—Մղեցինք և դեռ հաղթեցինք ել: Դե՛, տղերք
 ջան, ել ժամանակ չկորցնենք: Պատրաստ (շար-
 վում եմ) ա՛յ դարձ, քայլով մարշ, մե՛կ, յերկո՛ւ...
ՎԱՆԻԿ.—(Նկատելով ինչվոր բան) Կացեք, տղերք...
ԲՈՂՈՐԸ.—Ի՞նչ ե...
ՎԱՆԻԿ.—Տեսեք, նրանք են. այս կողմն են սողում:
ՊԻՈՆՆԵՐ.—Տղերք փախչենք:
ՀՈՒՍԻԿ.—Կացեք... Վանիկ, յեկ մի «ոյին» խաղանք դրանց
 գլխին:
ԲՈՂՈՐԸ.—Ի՞նչ «ոյին»...
ՀՈՒՍԻԿ.—Ահա եսպես, Ռուբիկ քո վեշչալոյ մեշուկը դա-
 տարիկ, տղերք մեջը լիքը հող լցրեք...
ՎԱՆԻԿ.—(Գլխի ընկնելով) Այ թե հնարեցիր հա՛... Յես ել
 իմ շալվարը կհանեմ:
ՌՈՒԲԻԿ.—Այ ձեզ ճարպիկներ, իսկույն մարդը պատրաստ
 կլինի: (Անմիջապես տոպրակն ու շալվարը հոգ
 եմ լցնում և միացնում իրար):
ՀՈՒՍԻԿ.—Այ թե տղերք, Վանիկին նման ե (ծիծաղում եմ),
 դե «Վանիկ» ջան, մտիր մեշուկ (խրտվիլակը դնում

եմ մեշակի մեջ և բերանը կապում): Իսկ հիմա,
տղերք, թաղնիկեք:

ՎԱՆԻԿ.—Շուտ արեք, տղերք, գալիս են (քաղցկում եմ:
Գաղտագողի մտնում եմ Արսենն ու Ռուշանը, կա-
մուրջի մերթնից):

ԱՐՍԵՆ.—Ես ինչ փորձանք եր, տեր աստված:

ՌՈՒՇԱՆ.—Արսեն, ախր դրանք սխալտակ շորերով են, ասում
իր սատանեք են, հը:

ԱՐՍԵՆ.—Սատանից ել մի զադ բեթար են:

ՌՈՒՇԱՆ.—Հիտուս-Քրիստոս... Գառապոն տարեկան մաղդ
եմ, հլա սատանա տեհել չի:

ԱՐՍԵՆ.—Ախմախ, ինչ սատանա, պիտներ են, դուր տեղը
լեղածաք էլանք:

ՌՈՒՇԱՆ.—Պիտներ... Ասենք հիմիկվա պիտները սատանից
ել սատանա յա...

ԱՐՍԵՆ.—Սատանա յա, բա՞... Ռուշան, ասում եմ վայ թե
մեշուկը թողած ըլեն. հլա մի բարձրացի:

ՌՈՒՇԱՆ.—Յես դարաուլ կբաշեմ Արսեն, դու բարձրացի:

ԱՐՍԵՆ.—(Բարձրացնալով) Հետեիցս արի այ տա...

ՌՈՒՇԱՆ.—Մի վախենա, գալիս եմ... Արսեն, բա վոր պիտ-
ներ են, խի՞ չբռնեցինք բիշներից ու մեկ-մեկ ձորը
չգցինք, հը՞:

ԱՐՍԵՆ.—Դե թող «բռնեցիր» ելի... Անջախ ողլուշաղի պեռ
խափանեցիր գործը:

ՌՈՒՇԱՆ.—Մի բռնող ել դու, դե թող բռնեցիր ելի:

ԱՐՍԵՆ.—Ա՛խ, յես լավ կբռնեցի՞, համա վախեցա...

ՌՈՒՇԱՆ.—Բա յես չվախեցա՞... Քիչ մնաց նրանց փոխա-
րեն յես ընկնեցի ձորը:

ԱՐՍԵՆ.—Այ տա, մի աչք ածա, բալքի մեշուկը գտնենք ե՞...
ՌՈՒՇԱՆ.—Դե ածբմ եմ ելի... Համա վոնց վոր թե չկա...
ԱՐՍԵՆ.—Չկա՞...
ՌՈՒՇԱՆ.—(Հանկարծ վառքը կաշում ե մեշուկին և վայր ե
ընկնում) Վայ յես քու... Արսեն, մեշուկը...
ԱՐՍԵՆ.—Մեշուկը... Այ տա, դե չուտ արա, թե չե ելի փոր-
ձանք կդա: Հը՞ (վերցնում եմ):

ՌՈՒՇԱՆ.—Մեկ-յերկու...

ԱՐՍԵՆ.—Տո չու ու ցալ, առանց ճեղ-յերկուսի չի գցվի՞,

հը՞ (գցում եմ): Դե դեռ, խարար տար Հարթա-
բուրի մեռնեցին: Ռուշան, ճղի:

ՌՈՒՇԱՆ.—Յես ճղեցի, դու յեկ ճղի (փախչում եմ: Պիտներ-
ները հանգիստ դուրս եմ գալիս):

ՌՈՒՇԱՆ.—Վո՞նց ճղեցի՞ն, տղերք:

ՎԱՆԻԿ.—Ես լավ յեղալ, տղերք ջան, հիմա նրանք հանգիստ
կընան դյուղ, մենք ել մերոնց հետ մինչև լուսա-
բաց ամեն ինչ կնախադատորաստենք և առավոտ-
յան... Ո՛ւխ, տղերք ջան:

ՌՈՒՇԱՆ.—Ինչ մաղալու բան կստացվի տղերք, կուլակները
նստած պատմելիս կլինեն վանիկի սպանությունը,
իսկ վանիկն հանկարծ կանգնի առաջները:

ՎԱՆԻԿ.—Ճիշտ վոր մաղալու: Դե տղերք ջան, դնանք ու մե-
րոնց մեկ-մեկ պատմենք: Առաջի հերթին ես կու-
լակներից կսկսեմ, իսկ Ասլանի մասին բոլորը
գիտեն:

ՌՈՒՇԱՆ.—Ասլանի՞, ով ա եղ Ասլանը:

ՎԱՆԻԿ.—Ով ա՞, գալոցի վարիչն ա, ով ա, նաստայաչի
վնասարար ա:

ՌՈՒՇԱՆ.—Սպասեք տղերք ջան... Թե վոր դա նա յեղալ...
Լսի՛ր Վանիկ, ահնոցներ ունի՞:

ՎԱՆԻԿ.—Ունի:

ՌՈՒՇԱՆ.—Քիթը մեծ ա ու կեռ, աչքերը միշտ խոթոռած,
մաղերն ել քիչ կապտադուլն, հա՞:

ՎԱՆԻԿ.—Հենց ետենց ա, վոր կա, ի՞նչ ա, բան գիտե՞ս:

ՌՈՒՇԱՆ.—Բա չգիտեմ, Հուսիկ, հիշում ե՞ս, վոր քեզ մի
անգամ պատմեցի: Դա մի ժամանակ մեր գյու-
ղումն եր, կուլակների հետ ել կապ ունեւ: Հենց
վոր իմացան, ճղեց ու ետենց ել մնաց: Բա եղ
յե՞րբ ե յեկեկ ձեր գյուղը:

ՎԱՆԻԿ.—Ես աչանը յեկալ:

ՌՈՒՇԱՆ.—Այ թե տղերք նա լինի հա...

ՀՈՒՍԻԿ.—Յերկու վորս միանգամից կանենք: Դե դնանք,
ընկերներ:

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Գնանք:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մի շարք կաղմեր, աջ դարձ, քայլով մարշ: Մեկ
յերկու...

Վարագույր

Յերեմիայի եպիգրաֆի տեսարանը: Նստած են Ասլանը, Ռուշանը, Սու-
բենը: Ասլանը յեռանդով պատմում է: Վարագույրը բացվելիս բուրբ
հրահում են:

ԱՐՍԵՆ.—Բարձրացանք կամրջի են ամենաբարձր կատարը,
վոնց վոր թե սուրբ դործ ենք անում, խիղճներ
ենքան հանդիստ եր: Վեր կալանք մեղովի ու չոր՝
մորը:

ԲՈՂՈՐԸ.—Հա՛, հա՛, հա՛, հա՛...

ԱՐՍԵՆ.—Հիմի ասում եմ՝ Ռուշան, մի տասը հատ վոր ըլեր
լսենց գցեյինք, լավ կլեր չե՞. սա յեկ թե՛ բա վոր
հարյուրը ըլեր, ինչքան լավ կլեր... (ծիծաղ) Գցե-
ցինք պրծանք ու հիմի հա՛նդիստ դալիս ենք, վոնց
վոր թե հեչ, բանից ելա խարար չենք:

ՌՈՒՇԱՆ.—Վոնց վոր թե մի մրջևմ ենք սպանել, հա, հա,
հա... (Մտնում է Վանիկը):

ՎԱՆԻԿ.—Բարե ձեզ... (Բոլորը զարմանալով իրար են նա-
յում):

ԱՐՍԵՆ.—Ռուշա՞ն...

ՌՈՒՇԱՆ.—Արսե՞ն...

ՎԱՆԻԿ.—Դուք նիստն արդեն սկսել եք, հա՞, իսկ յես մի քիչ
ուշացա, կներե՞ք... (Ասլանը տարակուսանալով անց
ու դարձ են անում, Արսենն ու Ռուշանը փարցած
իրար են նայում): Ներողություն, ընկեր Ասլան,
այստեղ մի քանի ընկերներ ել կան, վորոնք «ալ-
ցելություն» են յեկել ձեզ մոտ՝ կարելի յե ներս
հրավիրել:

ԱՍԼԱՆ.—(Խոժոռելով աչքերը և ներքին ատելությամբ) Կա-
րելի յե... (Արսենին և Ռուշանին) Դավաճան-
ներ՝...

ՎԱՆԻԿ.—(Կիսով չափ բացելով դուռը) Խնդրեմ: (Մտնում
են պիոներները և Սիրաբը, ապա մի քանի կոմյե-
րիտ աշխատողներ):

ՌՈՒՇԱՆ.—Արսեն, չորր դուս եկավ, ճղի (թեփվում են դե-
պի դուռը, վորտեղից ներս է մեկնվում հրացանի
փողը, նրանք սարսափահար հետ են դառնում:
մտնում է միլիցիոները և կանգնում դռան մոտ):

ՄԻՐԱԲ.—(Ռուբիկի ակամջին) Սա յե (մատնացույց է անում
Ասլանին):

ՌՈՒՐԻԿ.—Նա ինքը (Ասլանն զգալով այդ, յերեսը շուտ է
տալիս):

ՌՈՒՐԻԿ.—(Առաջ է անցնում և լուռ գլուխ է տալիս Ասլանին:
Նա լուռ է) Բարե ձեզ, ընկեր Ասլան, ինչպես է
ձեր տրամադրությունը:

ԱՍԼԱՆ.—Ինչ չի հետաքրքրում իմ տրամադրությունը:

ՌՈՒՐԻԿ.—Ընդհանրապես, հետաքրքրում է: Ձե՞ վոր մենք
հայրենակիցներ ենք:

ԱՍԼԱՆ.—Հայրենակիցներ... Ամենեին... Ով ես դու և ինչ
դործ ունես ինձ հետ, կարճ:

ՌՈՒՐԻԿ.—Յես պիոներ եմ, զինվոր:

ԱՍԼԱՆ.—Ձինվո՞ր...

ՌՈՒՐԻԿ.—Ճիշտ այդպես, դասակարգային պայքարի զին-
վոր, իսկ ծննդավայրս Սառնաղբյուրն է:

ԱՍԼԱՆ.—Սառնաղբյուրը (ցնցվում է այդ խոսքը լսելիս):

ՌՈՒՐԻԿ.—Ճիշտ այդպես, Իշխանից բարեներ եմ բերել,
յեթե կընդունեք:

ԱՍԼԱՆ.—Պիոները սուտ չպետք է խոսի, սիրելիս, յես քեզ
առաջին անգամ եմ տեսնում:

ՌՈՒՐԻԿ.—Ճիշտ այդպես, առաջին և վերջին անգամ:

ՄԻՐԱԲ.—Բավական է, պարզ է արդեն: Ընկեր միլիցիոներ...

ՄԻԼԻՅԻՈՆԵՐ.—Համաձայն Պետաղովարչություն լիազորի
կարգադրության, Ասլան Աղամիրյան, Արսեն Շահ-
վերդյան, Ռուշան Ոհանյան և Սուրեն Մկրչյան,
դուք ձերբակալված եք:

ԱՍԼԱՆ.—Յես ձեզ ցույց կտամ, թե ինչ է նշանակում վար-
կաբեկ անել որինակելի աշխատողին:

ՄԻԼԻՅ.—Առաջ անցեք:

ՎԱՆԻԿ.—Ռուշան, եսուր եքսկուրսիա դնալիս, մեղովը ձո-
րից կբերեմ ու կհանձնեմ ձեր տանը, մի մտածի:

ՌՈՒՇԱՆ.—Թո՛ւ... (Վերջում անցնում է Սուրենը տղանե-
րի յերեսին նայելով):

ՄԻՐԱԲ.—Բայց տղերք, յես կարծում եմ Սուրենի նկատ-
մամբ մենք սխալ վարվեցինք:

ՀՈՒՄԻԿ.—Սխալ չեք, ընկեր Սիրաբ, Նա մի հեռագիր ել
դնում Պիոներ կենտրոնային ուղղված, վորի մեջ
ասում է, թե ձեզ մոտ հնարավոր չե կազմակեր-
պել պիոներների աճումը:

ՎԱՆԻԿ.—Վոչինչ ընկեր Սիրաք, թող գնա, կընեն և համապատասխան վորոշում կհանեն:

ՍԻՐԱՔ.—Սրբապետ ել պետք է, թող գնա: Դե, հիմա ձեզ, ընկերներ, թույլ տվեք շնորհակալություն հայտնել: Դուք փրկել եք Վանիկի կյանքը և ղրանով հայտնաբերել եք մի ամբողջ շայկա:

ՀՈՒՍԻԿ.—Դե, ինչ կարիք կա շնորհակալության, ընկեր Սիրաք, մեր պարտականությունն է ամեն քայլափոխում ողջել ձեզ, օգնել սոցիալիզմի կառուցման գործին:

ՍԻՐԱՔ.—Ճիշտ է: Ե՛րև, Վանիկ ջան, ասում ես լավ ճանկեցին քեզ ելի:

ՎԱՆԻԿ.—Ճիշտ ու ճիշտ ձկան նման, բայց իհարկե, չհաջողվեց տապակել (ծիծաղ):

ՀՈՒՍԻԿ.—Դե, ընկերներ, թողնենք այդ բոլորը: Լուսբաժնի կարգադրությանը ժամանակավոր վարիչ է նշանակված ընկեր Սիրաքը (ծափահարում են) իսկ Սուրենի փոխարեն կոմսոմոլի բջիջը կոլվար նշանակեց ընկեր Վանիկին (ծափահարում են): Բոլորս միասին այսօր պետք է հանենք կոնկրետ վորոշումներ, շտուրմի ամիսն անցկացնելու համար: Նախ և առաջ խնդրում ենք նորընտիր վարիչ ընկեր Սիրաքին, շտապեցնել արհեստանոցի սարքավորման գործը և անկա սոցմրցման կարգով գործի դնել բոլոր ուսուցիչներին և ողակներին: Ասլանի միաստարարությունը կայանում է նրանում, վոր նա դիտակցարար աշակերտությանը լծել է անիմաստ աշխատանքի, յերկրորդ պլանի վրա թողնելով ուսումնական պլանը և տալով յերկու ամսվա թերակատարում: Սա պոլիտեխնիկայի խայտառակ աղավաղում է և մեր գործը պետք է լինի պայքարել նման դեպքերի դեմ: Մեր բրիգադան այսօր խոնք է տալիս ձեզ հետ միասին լրծվել գործի և յերկու ամսվա ճեղքվածքը ծածկել շտուրմի ամսում:

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Ուռա՛:

ՀՈՒՍԻԿ.—Պայքար յերկրորդ տարին նույն դասարանում մնալու դեմ, պայքար ուսման առաջադրանքները լրիվ կատարելու համար: Ահա մեր աշխատանքի նշանաբանը: Ինչ գնով ել լինի, մեր կազմակեր-

պության տասնամյակին պետք է դիմավորենք ուսման պլանների կատարումով:

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Սոստանում ենք, կկատարենք:

ՍԻՐԱՔ.—Կեցցե՛ք, տղերք, սոցիալիզմի կառուցումը պահանջում է այդպիսի յեռանդ և անձնվիրություն: Կուսակցության և կոմսոմոլի թիկունքում, սոցիալիզմի յերկրորդ սերունդը պետք է միշտ պատրաստ լինի:

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Մի՛շտ պատրաստ (յերգ-ոքիստր):

Վարագույր

ԵՊԻԶՈՒ ՅՈԹԵՐՈՐԴ

Տեսարանը նույնն է, ինչվոր առաջին պատկերում: Մթուժյան մեջ գտնվում է տասնամյակի նշանը և հնչում է պիոներական սիդնալը՝ պիոներները յերգելով մտնում են բեմ և բռնում առաջին պատկերի դերը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Ընկեր պիոներներ, շտուրմի միամսյակը վերջացած է: Նորընտիր վարիչը, կոլվարը և մեր բրիգադը կարողացան արդարացիել իրենց. ուսման պլանները կատարված են հարյուր տոկոսով: Ի դիմաց անցյալ տարվա տասնհինգ մնացածներին, այս տարի նույն դասարանում մնացած չունենք վոչ մի աշակերտ:

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Ուռա՛...

ՍԻՐԱՔ.—Ի դիմաց Ասլանի գործադրած պոլիտեխնիկայի, մենք հիմա ունենք մեր պոլիտեխնիկ արհեստանոցը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Կոմսոմոլի ղեկավարությանը, մենք կարողացանք բոլոր արդեւիչները հաղթահարել, սիոներ կադ՝ ժակերպության տասնամյակին պատվով դիմավորելու համար: Այդ բոլորը մենք կարողացանք ստեղծել...

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Հարվածային աշխատանքով, պայքարով:

ՀՈՒՍԻԿ.—Տասը տարի շարունակ...

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Նման պայքար է յեղել:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մեր կազմակերպությունն այդ պայքարում...

ԲՈՒՆՈՐԸ.—Կոփվել է, ամբացել:

ՀՈՒՍԻԿ.—Սոցիալիզմի կառուցման գործում, կուսակցու-

Թ յունն ու կոմսոմոլը մեզ վրա դրել են պարտակա-
նութ յուններ, մենք պետք է...

ԲՈՒՄԲ.—Կատարե՛նք:

ՀՈՒՍԻԿ.—Վորքան ծավալվում է սոցիալիզմի կառուցումը,
այնքան ուժեղանում է նաև...

ԽՈՒՄԲ.—Պայքարը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Զարգանում է...

ԽՈՒՄԲ.—Տեխնիկան:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մենք պետք է...

ԽՈՒՄԲ.—Պայքարենք:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մենք պետք է տեխնիկային...

ԽՈՒՄԲ.—Տիրապետենք:

ՀՈՒՍԻԿ.—Առանց տեխնիկայի տիրապետման, անհնարին է...

ԽՈՒՄԲ.—Պայքարը:

ՀՈՒՍԻԿ.—Տեխնիկայի տիրապետման մեր ուղին է...

ԽՈՒՄԲ.—Պոլիտեխնիզացիան:

ՀՈՒՍԻԿ.—Պայքարը պոլիտեխնիզացիայի համար, պայ-
քար է...

ԽՈՒՄԲ.—Սոցիալիզմի համար:

ՀՈՒՍԻԿ.—Տալի՞ս էք խոսք պայքարելու:

ԽՈՒՄԲ.—Տալի՛ս ենք:

ՀՈՒՍԻԿ.—Սոցիալիզմի համար մղվող պայքարում պետք է
լինել...

ԽՈՒՄԲ.—Վճռական, անհաճանջ:

ՀՈՒՍԻԿ.—Մենք կլինենք...

ԽՈՒՄԲ.—Վճռական, անհաճանջ:

ՀՈՒՍԻԿ.—Դա...

ԽՈՒՄԲ.—Բայլչեիկները դործն է:

ՀՈՒՍԻԿ.—Պիոներները...

ԽՈՒՄԲ.—Պատանի բայլչեիկներ են:

ՀՈՒՍԻԿ.—Պատանի բայլչեիկները պատրաստ են անցնելու...

ԽՈՒՄԲ.—Նորանոր տա՛հաժյակներ:

ՀՈՒՍԻԿ.—Նորանոր...

ԽՈՒՄԲ.—Մարտե՛ր:

ՀՈՒՍԻԿ.—Պատանի պայլչեիկները պատրաստ են...

ԽՈՒՄԲ.—Կուսակցության կողմից (որկեստրը նվագում է իմ-
տերևացիների, խումբը ներգում է որկեստրի հետ
և յերգլ ժամանակ վաղուցյորը փակվում է),

30

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0927594

ԳԻՆԸ 35 ԿՈՊ.

1933₁₂-

1

3186

Մ. Կոչարյան
ՈՒՍՏԻ ՎԵԼԻԿՈՅ ՍՈՒԵԴԵՅ
ԳԻՅ ՍՏՐԱ ԶՐԻՎԱՆԻ